

Polou ležím, polou sedím v posteli,
s bolavými zády robím nové číslo.
Je venku mráz a boží dopuštění,
někde snad si někdo na mne vzpomíná.

5 Polou ležím, polou sedím v posteli,
zchátralý víc vztekem nežli nemocí,
časem odplivnu do studeného prázdna
a to patří vnukům Marxe pomlouvače.

10 S bolavými zády robím nové číslo,
hledám druhy pro lásku i pračky,
zatímco se génij lidské hlouposti
nad českými tise vznáší vodami.

15 Je venku mráz a boží dopuštění,
psí počasí pro revmatické lidi,
když není na koňak a není do smíchu
a hnusno být i chvíli mezi přáteli.

20 Někde snad si někdo na mne vzpomíná,
na leccos vděčně vzpomínám si také
a hádám, kterým asi otrokům
je psáno nejdřív vysvobození.

Juž se mně skoro odcizil svět
soch, obrazů a básní,
mám raději zdravé tesáky
v pevné a odvážné dásni.

5 Takových bílých zubů řad,
jež dovedou zachytit v týle,
držet a nepustit kořist svou
v manéži červenobílé.

10 A tím víc po nich se ohlížím
a lituji, leží-li ladem,
čím více vlastní zuby mé
drolí se smutkem a chladem.

Nepřicházím s písní míru já k vám,
nepřicházím s loutnou, která by šveholila;
vrahů vrah, buřič, zbojník já sám,
vás ke zbojnictví píseň má ráda by zpila.

5 Nepřicházím s písní míru já k vám:
je dosti líné krve na vyhrátých ložích,
je dosti rukou ochotných k neviňoučkým hrám,
je dosti duší schoulených marně v rukou božích,
a v palácích i děrách starých měst
10 je mnohá, příliš mnohá zapáchající čest.

Nepřicházím s písní míru já k vám,
na chvějícím se rákose s bílým kapesníkem:
má zbabělost svůj příliš naplněný chrám,
kam denně zajít si je skoro dobrým zvykem.

15 Nepřicházím s písní míru já k vám,
neskuhrám, nefňukám, pobízím život;
kdo mi chceš rozumět, zavři svůj krám,
kde moudře čachruješ s padělaným zbožím,
vezmi si vzduch a slunce a život,
20 vezmi si růže a vem si je s trním.

Chtěl bych vám píseň zazpívat
v počestné říši dvojhlavého orla,
tu píseň, jež by vám nedala spát
v počestné říši dvojhlavého orla.

5 By pouhá melodie krev bouřila vám,
by pěšť se zatínala při pobuřujících slovech;
mám rád, když v starém lešení řítí se trám,
mám rád, když červený kohout zajásá v zpuchřelých
krovech...

10 Za každým rohem uniforma,
má všechnu moc nad námi.
V srdcích je tma a v mozcích je tma,
pes ovčácký žene nás tmami.

15 Leckoho slyším revoltovat,
však nikde nevidím síly.
Chtěl bych vám píseň zazpívat
o vznešeně mstivé chvíli...